

Georgette van de Van's „Wij moeten horen, zien en zwijgen”

Georgette Van Daele en Roland Seurnyck staan al 13 jaar achter de tapkast van taverne Van's. (Foto FRO)

Roland Seurnyck (60) heeft altijd beweerd dat hij voor zijn 50ste verjaardag cafébaas zou worden. Hij was er 46 toen hij op zekere dag in taverne Van's vernam dat de zaak over te nemen was. Beenhouwer Prume liet er geen gras over groeien en twee minuten later was hij, aanvankelijk tegen de zin van zijn vrouwtje Georgette, de nieuwe uitbater van de Van's.

Beenhouwer Roland Seurnyck trouwde in 1962 met Georgette Van Daele. Het jonge paar wilde aanvankelijk café Pelikaan, gelegen in de Alfons Pieterslaan, overnemen, maar koos uiteindelijk toch voor de beenhouwerij van vader Seurnyck. Georgette en Roland kregen twee kinderen, Sandra (35) en Sven (31), en zijn de fiere grootouders van twee kleinkinderen. Zoon Sven verzorgde als tiener al de huis-aan-huis bestellingen, maar kreeg nachtmerries als hem werd gevraagd om beenhouwer te worden.

Van het kapmes naar de pint

„Wij hebben ons 24 jaar lang echt goed gevoeld in de beenhouwerij,” zegt Roland Seurnyck met overtuiging. „Wij hadden de vele klanten *geërfd* van mijn vader en dankzij mijn bekendheid in voetbal- en judokringen — ik heb een zwarte gordel — zijn wij erin geslaagd onze zaak nog meer bekendheid te geven. Toen er nieuwe reglementeringen kwamen voor de beenhouwers, zag ik het niet meer zitten. Op dat ogenblik kwam mijn hartewens weer boven: ik wilde cafébaas worden. Op 15 december 1986 zaten we in de Van's toen de baas, Raymond Verkempinck, zei dat hij de zaak wilde overlaten. Ik heb toen even naar Georgette gekeken. Ze zei dat ik mijn plan moest trekken en twee minuten later viel de beslissing. Ik heb mij de beslissing geen enkel ogenblik beklagd. We zijn nu 13 jaar verder en ik ben fier te kunnen zeggen dat we onze omzet verdubbeld hebben. De gevel van het gebouw, ondertussen ons eigendom, krijgt in het voorjaar een face-lift.”

„We hebben een volkscafé, waar iedereen zich thuisvoelt”, valt Georgette haar man bij. „Overdag is het een bruin café, een praatcafé en 's avonds en 's nachts zijn de nachtridders op post.”

Een moeilijke aanpassing

Georgette Vandaele (60) is de dochter van de *velomaker van 't Hazegras*. Ze leerde Roland kennen in de Montmartre-wijk, werkte nog een tijdje in de SEO, afdeling kledij, en werd na hun huwelijk beenhouwerin. Cafébaas wilde ze niet worden!

„Ik heb altijd graag de beenhouwerij gedaan omdat ik graag bezig was met eten,” lacht Georgette. „Ik was de specialist van de bereidingen. Wij verkochten al heel vroeg bouletten in tomatensaus, goulash en tal van salades. Ik stond altijd weigerachtig tegenover de plannen van Roland om cafébaas te worden. Ik zal die 15de december van 1986 nooit vergeten. Roland ging één minuut met Raymond in de keuken en de zaak was geklonken. We hebben in 14 dagen tijd de beenhouwerij uitverkocht en begin januari 1987 stonden we al achter de toog van de Van's. Ik beken eerlijk dat ik meer dan een jaar getreurd heb. Ik had het moeilijk om mij aan te passen. We hadden plots een heel ander leven. In drie weken tijd vermagerde Roland 9 kg. Hij had geen tijd om te eten, om te ademen. Gelukkig waren we al lang getrouwd en hadden we veel over voor elkaar. Een jong koppel zou in dergelijke omstandigheden niet lang samengebleven zijn. De Van's is een nachtcafé. Roland klopt daar veel uren, ik veel minder, zeker nu we gestopt zijn met eten en snacks geven. Roland wil er zijn voor zijn klanten, voor zijn vele vrienden. Tijdens de weekends ben ik altijd present. Ik voel me nu wel thuis in de Van's, in het begin niet.”

Nog nooit politie over de vloer

„Jaarlijkse hoogtepunten zijn de dagen van de kroegentocht en carnaval”, somt de vrouw aan de tap op. „Ook de eindejaarsfeesten waren *moordend*. Gelukkig hebben we verstandige klanten. Ze blijven lang *pekken* maar zijn zelden zat. Zatlappen worden door Roland altijd snel en kordaat buitengewerkt! In 13 jaar hebben we nog nooit politie nodig gehad. De meesten weten niet dat mijn man een zwarte gordel judo heeft en dat hij ooit een demonstratiekamp deed tegen de toenmalige wereldkampioen Anton Geesink. Hij stond maar een paar seconden recht maar hij heeft het toch gedaan!”

Er wordt in taverne Van's veel over Oostende gepraat. Georgette en Prume Seurnyck weten daar alles over. „Het is opmerkelijk dat Oostende de jongste jaren een face-lift gekregen heeft,” vervolgt Georgette en Roland. „Het Mercuriusproject, waarbij vooral de uitgaansbuurt gemoeid is, blijft echter op zich wachten. Ik vind het een goed project maar in de eerste jaren zie ik daar niet veel veranderen. In de Van's trachten we zo weinig mogelijk te wijzigen aan het warme interieur. Wij trachten het zo gezellig mogelijk te maken voor onze klanten.”

„Een cafébaas moet kunnen horen, zien en zwijgen”, weet Roland die is de loop der jaren de biechtvader van de wijk is geworden. „Ik heb al veel moedeloze mensen goede raad gegeven en er weer bovenop geholpen. Ik hou ook van een goede mop. Er wordt dan ook veel gelachen in de Van's.”

(Fons Roets)

Georgette en Roland op de dansvloer in 1987. (Foto FRO)